



Arrest

nr. 239 919 van 21 augustus 2020
in de zaak RvV X /

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 24 maart 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 14 november 2019 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot vestiging.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 26 maart 2020 met referentenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. BALLEZ, die loco advocaat S. SAROLEA verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker dient op 16 september 2019 een aanvraag in tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene op grond van artikel 15bis van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 14 november 2019 geweigerd. Dit is de bestreden beslissing:

“Gelet op artikel 15 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De aanvraag om machtiging tot vestiging ingediend op 16.09.2019 door B.M. geboren te Sousse op (...)1970 van Tunesië nationaliteit, is verworpen.

REDEN VAN DE BESLISSING:

• aanvraag voorbarig :

Op het moment van de aanvraag machtiging tot vestiging, is betrokkene slechts in het bezit van een elektronische A kaart (tijdelijk verblijf) ofwel een verblijfstitel met tijdslimiet. Hij voldoet derhalve niet aan de voorwaarden gesteld in artikel 14 van de wet van 15/12/1980 om zich in het Rijk te kunnen vestigen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste onderdeel van het eerste middel voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing een inbreuk vormt op de taalwetgeving omdat ze in het Nederlands werden genomen. Hij verwijst naar artikel 41, § 1 van de Taalwet Bestuurszaken. De bestreden beslissing werd genomen door de gemachtigde van de minister voor Asiel en Migratie, ambtenaar van de Dienst Vreemdelingenzaken, een centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt.

Artikel 39 van de Taalwet Bestuurszaken luidt als volgt:

"§ 1. In hun binnendiensten en in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten uit Brussel-Hoofdstad, gedragen de centrale diensten zich naar artikel 17, § 1, met dien verstande dat de taalrol bepalend is voor het behandelen van de zaken vermeld onder A, 5° en 6°, en B, 1° en 3°, van genoemde bepaling. § 2. In hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, gebruiken de centrale diensten de taal van het gebied.

Zij gebruiken het Nederlands in hun betrekkingen met de diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten.

§ 3. De onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst worden in het Nederlands en in het Frans gesteld."

Artikel 40 van diezelfde wet luidt als volgt:

"De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten bij deze gecoördineerde wetten wordt opgelegd. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij, op dezelfde wijze, ter beschikking stellen van het publiek.

De berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten worden in het Nederlands en in het Frans gesteld. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek. (De berichten en mededelingen die ze rechtstreeks aan het publiek richten, worden in het Duits aan het Duitssprekende publiek ter beschikking gesteld.) In het Duits gestelde formulieren worden, zo nodig, ter beschikking gesteld van het Duitssprekend publiek."

Artikel 41 van genoemde wet luidt als volgt:

"Art. 41. § 1. De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

§ 2. Aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, wordt echter in de taal van dat gebied geantwoord."

De bestreden beslissing werd genomen door een centrale dienst in de zin van de voormelde gecoördineerde wetten, met name door de Dienst Vreemdelingenzaken, waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt. In het geval dat de bestreden beslissing het gevolg is van een aanvraag door een particulier, moet de taal van de beslissing van de centrale dienst de taal zijn waarvan de betrokkene zich heeft bediend.

Thans wordt niet betwist dat de bestreden beslissing het gevolg is van een aanvraag tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene, verweerder heeft nagelaten een nota in te dienen. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker terecht aanvoert dat hij die aanvraag in het Frans heeft gedaan. Bijgevolg had de bestreden beslissing in het Frans moeten zijn en voert verzoeker terecht de schending aan van artikel 41 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is gegrond.

2.2. In een tweede onderdeel van het eerste middel voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing een inbreuk vormt op artikel 15bis van de Vreemdelingenwet omdat verzoeker een aanvraag tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene heeft ingediend, terwijl de bestreden beslissing steunt op de artikelen 14 en 15 van de Vreemdelingenwet.

De artikelen 14 en 15 van de Vreemdelingenwet zijn van toepassing bij een aanvraag tot vestiging. Artikel 15bis van de Vreemdelingenwet daarentegen is van toepassing bij een aanvraag tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene. Thans wordt niet betwist dat verzoeker op 16 september 2019 een aanvraag tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene op grond van artikel 15bis van de Vreemdelingenwet heeft ingediend, verweerder heeft nagelaten een nota in te dienen.

Gelet op voorgaande kan verzoeker worden bijgetreden dat de verwerende partij de foute artikelen uit de Vreemdelingenwet heeft toegepast. Een aanvraag tot het verkrijgen van de status van langdurig ingezetene dient inderdaad te worden behandeld op grond van artikel 15bis van de Vreemdelingenwet en niet op grond van de artikelen 14 en 15 van de Vreemdelingenwet die van toepassing zijn op een aanvraag tot vestiging.

Het tweede onderdeel van het eerste middel is eveneens gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 14 november 2019 tot verwerping van een aanvraag om machtiging tot vestiging, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend twintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC